

ærede Nigsdagsmand yttrede saaledes, at Mindretallets Forslag var meget mere afvigende fra Regjeringens end Fleertallets, og jeg skal derfor tillade mig at paavise, hvorvidt denne hans Paastand holder Stik. Først skal jeg med Hensyn til et iøvnefaldende Hovedpunkt, nemlig Linjernes Udstrækning og Endepunkter, bemærke: at Mindretallets Forslag har det tilfælles med Regjeringens, at det i det Væsentlige fastholder Tverbanen, nemlig en Linie fra Aarhus til Skive, og dernæst en Længdebane fra Nyborg over Lille-Belt til Aalborg; i dette store væsentlige Punkt stemmer Regjeringens og Mindretallets Forslag saa nøje overeens, at det kun er med Hensyn til det lille, uafhængige Stykke fra Skive til Struer, at Mindretallets Forslag afviger fra Regjeringens. Dette, nu med Hensyn til Linjens Udstrækning; Beliggenheden skal jeg senere komme til. — Hvad Betalingsmidlet angaaer, da har det forekommet mig noget snurrigt at høre Mindretallets Forslag blive saa strengt kritiseret, fordi det har foreslaaet Garantiactionerne omhytjede med 4 pCt. Statsobligationer, eftersom baade Regjeringen og ligeledes Fleertallet i sit Forslag har foreslaaet det samme Betalingsmiddel; og naar Mindretallet har sat 6 Millioner Rdlr. som det Maximum, udover hvilket Regjeringen ikke maatte aflutte Accord om det nye Betalingsmiddel for Tverbanen, da maa jeg bemærke, at det saaledes foreslaaede Beløb staaer i nøje Samklang saavel med den af Regjeringen foreslaaede Priis som med den, Fleertallet har anseet for passende. Det maa under alle Omstændigheder erindres, at Vedtagelsen af et Maximum paa ingen Maade binder Regjeringen til at gaae lige til sammes Grændser; den har tværtimod den bestemte Pligt at søge afluttet en saa fordeelagtig Accord som muligt, og saa langt indenfor Grændsen af dette Maximum, som den formaaer. Det er, saa synes det idetmindste mig, efter de stærke Dyringer, der ere fremkomne mod Tverbanens høie Priis, ikke saa uvæsentligt et Moment, at denne ved at nedsættes til 6 Millioner Rdlr. bliver fulkommen ligesaa billig pr. Mil som den af Regjeringen foreslaaede Linie, hvis Priis Udvalgets Fleertal jo selv kalder billig. Der er endvidere et andet Punkt, som ligeledes efter min Formening er blevet tillagt en ganske una-

turlig høi Vægt, og det er Bestemmelsen om Driftsforpagtningen. Alle tre Lovforslag indeholde en Bemyndigelse for Regjeringen til at bortforpagte Driften; om det i det ene eller andet Forslag meer eller mindre er gjort til Betingelse for Udførelsen af de øvrige Bestemmelser, at Driften bortforpagtes, maa jeg ansee for temmelig uvæsentligt. Der er vist Ingen her i Salen, der er uvidende om, at Entreprenuren for Jernbaneanlægget ikke selv vil være Driftsforpagter, men at man maa antage, at Driften vil gaae over til et Actieselskab. Den Garanti, man skulde søge deri, at man bortforpagter Driften samtidigt med, at man aflutter Accord om Udførelsen af Arbejdet, vil saaledes glide bort mellem Fingrene, saa at, naar Dieblisset kommer, da man skal holde sig til Garantien, veed Ingen, hvor han er at finde. Ingen kan nemlig for Alvor antage, at et Actieselskab vil vedblive at drive en Jernbane, naar det viser sig, at den kun medfører Udgifter og ingen Indtægter. Ingen vil for Alvor kunne troe, at Nogen vil vedblive at conservere Actier, som kun paalægge Udgifter, men ingen Indtægter. Naar Driftsforpagterne have gjort en uheldig Contract, er der ingen Tvivl om, at man ikke ret længe vil see dem vedblive at drive Banen (Tscherning: Saa faae vi Banen for Ingen-ting!). Nei, vi faae den ikke for Ingenting, naar vi forud have betalt den (Tscherning: Vi have Ingenting givet for den; thi saa falder Garantien bort!). Ja, naar vi tale om garanterede Actier; men saa er der ikke Spørgsmaal om Bortforpagtning af Driften. I dette Dieblis taler jeg derimod om Mindretallets Forslag, at omhytje garanterede Actier med 4 pCts. Statsobligationer, og i saa Tilfælde skulde Regjeringen jo bemyndiges til at bortforpagte Driften; men jeg anseer det ikke derfor absolut nødvendigt, at denne Forpagtning afluttes forinden Anlæggets Udførelse, og at dette gjøres til en ufravigelig Betingelse; thi hvis Forpagtningens contracten skulde være saaledes, at Forpagteren ikke kunde være tjent med den, da vil den af ham stillede Garanti neppe faae Stort at bethede, om man ogsaa vilde klamre sig nok saa fast til hans Driftsmateriel, eftersom det er temmelig sandsynligt, at forinden han slipper Forpagtningen, vil han opslide sit Materiel